

Anledning, i flere Punkter have divergeret fra hinanden, men at de med Hensyn til eet Punkt, nemlig Opprettelsen af to Colonialraad, have været fuldkommen samstemmende. Det forekommer mig, at det er en Omstændighed af meget væsentlig Betydning, som nok kan veie op mod den Omstændighed, at de 10 Mænd ikke have omtalt denne Tvedeling af Colonialraadet, og jeg maa tilføje, at de Mænd, vi have raadført os med, ikke have kunnet conferere med hinanden, da den Ene ikke har vidst af, at vi have raadført os med den Anden.

Bjerring: Med Hensyn til at den sidste ærede Taler har beraabt sig paa den Sags kundskab, som de Mænd ere i Besiddelse af, med hvem Udvalget har confereret, saa vil det jo naturligtviis ikke kunne omtvistes, at det ærede Udvalg har Grund til at tillægge deres Mening nogen Vægt; men jeg seer rigtignof slet ikke, hvorledes de andre ærede Medlemmer af Thinget, som ikke engang kjende Navnene paa disse Mænd, kunne tænke paa at ville stille unævnte Mænds Mening over den Betænkning, som de 10 Mænd paa Zerne have afgivet. Jeg maa desuden tillade mig en Bemærkning, som jeg allerede tidligere har gjort, at hvis de 10 Mænd havde haft saadanne Indvendinger at fremføre mod det foreliggende Udkast som de, der ere fremkomne fra forskjellige Sider, saa tager jeg ikke i Betænkning at udtale, at jeg er overbevist om, at de ikke vilde have undladt at fremkomme med dem i Betænkningen; thi de have viist, at de ikke skuede at gøre Forslag til endogsaa langt mere indgribende Forandringer i Udkastet end de, som her ere bragte i Forslag. Naar den ærede 3die Landsstingsmand for 3die Kreds har troet, at jeg har villet gøre Udvalget en Bebreidelse, fordi det ikke havde tillagt disse 10 Mænds Mening tilstrækkelig Vægt, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan see, at den Omstændighed, at jeg har ytret en anden Mening om den Vægt, vi have tillagt de 10 Mænds Betænkning, skulde indeholde nogen Bebreidelse mod det ærede Udvalg; det har været langt fra mine Tanker at gøre det ærede Udvalg nogen Bebreidelse. Naar den ærede Rigsdagsmand har meent, at der skulde ligge et ganske sær-

egget Beviis paa Tillid, i at man har overladt Regjeringen, efter Indstilling af Colonialraadet, at gaae ind paa et Forslag, som den samme ærede Landsstingsmand i Forbindelse med flere have anseet nødvendigt for, at denne Institution kunde blive til Gavn for Zerne, saa maa jeg tilstaae, at jeg slet ikke seer, hvorledes han kan søge noget Sligt i en saadan Indstilling, som desuden er vedtaget af Thinget; thi hvorledes vilde Forholdene stille sig, hvis det ikke var overladt til Regjeringen at bestemme Colonialraadets Deling efter Colonialraadets Indstilling? Saa vilde Sagen komme tilbage her, og saa vilde rimeligtviis det ærede Landssting, styrket ved den Betænkning, Colonialraadet havde afgivet, sige: ja, der maa finde en saadan Tvedeling Sted. Men, jeg sætter da, at Regjeringen fandt, at det alligevel var uhensigtsmæssigt at gaae ind paa en saadan Tvedeling, saa seer jeg ikke, hvad der skulde tvinge Regjeringen til at gaae ind paa en Tvedeling, fordi Colonialraadet havde vedtaget at indstille det, og fordi Landsstinget eller begge Rigsdagens Afdelinger vare gaaede ind derpaa. Jeg seer altsaa ikke, hvad Rigsdagen restfæres ved den Bestemmelse, som nu allerede er vedtagen i Lovudkastet; der ligger deri ikke Andet, end at Lovgivningsmagten siger: „Vi have ikke Noget imod det, vi give iforveien vort Samtykke; for ikke at forhale Sagen videre, ville vi nu iforveien give vort Samtykke dertil, forsaavidt Colonialraadet og Regjeringen ville enes derom.“ Naar den samme ærede Rigsdagsmand har sagt, at han ikke har den Tillid til det nærværende Ministerium, at han vil betroe det en saadan Myndighed, saa vil jeg dog rigtig nok tillade mig at spørge den ærede Landsstingsmand, om han da troer, at han kan have en mere begrundet og fast Tillid til den lovgivende Magt, som efter al Sandsynlighed at dømme, ifølge den Kongelige Rundgjørelse af 28de Januar d. A., vil faae denne Sag i sin Haand, hvis den ikke bliver afgjort i dette Aar. Jeg maa tilstaae, at jeg for min Deel har ikke en saadan Tillid til den fremtidige lovgivende Magt.

Ordføreren: Dersom jeg vilde fremsætte de Grunde, som bevæge mig til at stemme imod nærværende Sags Overgang til 3die Behand-